

Rozhodoval jsem se mezi farmacií a právy, nakonec ale zvítězí asi psychologie. Mistr světa Kratochvíl myslí na budoucnost

27.6.2024 - Ludmila Kozlová | Česká olympijská

V poslední době jsi měl napilno. Povinnosti ve škole, tréninky a závody. Dokážeš si na Olympiádě dětí a mládeže užít pravou olympijskou atmosféru?

Jsem nadšený, že tady můžu plavat, protože povzbuzování v rámci kraje i fanoušků je neuvěřitelné a nakopne do závodu. Jsem strašně šťastný, že tu můžeme být společně s plavci bez handicapu.

Za dva měsíce tě čekají letní paralympijské hry v Paříži. Jaké máš ambice?

Na své první paralympiádě nastoupím v několika disciplínách. Poplavu 400 i 50 metrů kraulem, 100 metrů prsa, motýl i znak a 200 metrů polohovku. V jakékoli z nich bych byl strašně šťastný za finále. Kdyby cinkla medaile, bylo by to parádní. Ale být na největší akci pro parasportovce a myslet na postup do finále, to je pro mě zatím dostatečný cíl.

Paraplavání nevidomých sportovců je specifické, protože v bazéně nejsi sám ani při tréninku. Můžeš popsat bez koho se neobejdeš?

Ve vodě plavu samostatně jako každý nehandicapovaný plavec, stejně je to i s tréninkovým plánem. Bez zraku si ale neohlídám konec bazénu. Proto mám na obou koncích tapéry, kteří mě bouchají do hlavy, abych věděl, kdy udělat obrátku a odrazit se nebo máchnout do cíle.

Tebe už dva roky tapují rodiče. Jak to prospívá nebo naopak neprospívá vašemu vztahu?

Určitě to prohlubuje důvěru, protože tapérovi opravdu musím věřit, že mě Źukne správně na délku. U každé disciplíny a rychlosti je totiž úplně jiné Źuknutí. Je to opravdu těžká role.

Pomohl ti sport vyrovnat se s tím, že si přišel o zrak?

Nevím, jestli v tom hrál roli přímo sport, ale rozhodně mi pomohli rodiče, že se mnou zrak hodně probírali. Díky tomu to neberu negativně. Jsem takový, jaký jsem. Možná tomu sport napomohl, ale nevnímám, že by mě vytáhl z psychických problémů.

Přinesl ti tvůj handicap do života i něco pozitivního?

Poznal jsem strašnou spoustu lidí, jak z okruhu slepců, tak i třeba plavců. Hlavně mám ale jiný pohled na svět. Neporovnávám ho jen očima a neřeším vzhled. Snažím se lidi posuzovat podle psychického nastavení a chování. Poznám, jestli je člověk správně naladěný, neodsoudím ho, jestli je nebo není namalovaný, malý, tlustý, hubený. Tyhle věci úplně vyřadím. Také podle chvilkové konverzace vycítím, jestli máme stejné téma, dokážeme se bavit nebo jaký má mindset. To vnímám jako obrovskou výhodu.

Ty se věnuješ i hudbě a šachům. Jak všechno časově zvládáš?

Teď už převládá plavání, do tréninků jsem víc ponořený. Ale stále hraju na klavír, kytaru a harmoniku, a to se skloubit dá. Dokonce mi zbývá prostor na osobní čas a volno. Jsem strašně

šťastný, že to všechno můžu dělat. V něčem se to totiž vzájemně doplňuje. Například plavání mě naučilo, jak se vyrovnávat se stresem, což mi pomáhá s trémou před koncerty.

Zaslechla jsem, že ani škola ti nedělá problém. Všechno naposloucháš v hodinách a doma se už moc neučíš. Myslíš, že ti k takové vnímavosti absence zraku napomáhá?

Je to možné. Nekoukám se všude kolem, co kdo dělá a kde opisuje. Díky tomu se soustředím při výkladu dobře, ale doma učení moc nedám, i když vím, že bych měl. Když se potřebuju učit, opakuju si látku se spolužáky o přestávkách. Přece jen jsme ve věku, kdy je školní morálka na horské dráze.

Jaké máš studijní plány do budoucna?

Dříve jsem se rozhodoval mezi farmacií a právníčinou. Tu jsem ale úplně zavrhl, protože mě nebaví politika, je to složité téma. Ani zákony nejsou nic pro mě. Farmacii se sice věnuje mamka a i mě moc baví biologie a chemie, ale po zvážení jsme usoudili, že bych nenašel uplatnění. Používá se tam hodně mikroskop. Napadla mě ale psychologie, ve které jsem se dost našel. I kamarádi by mě na psychologa tipovali. Jsou rádi, když je vyslechnu. Myslím si, že by mě to moc bavilo, protože rád pomáhám lidem a jsem tu pro ně. Je to asi první škola, u které opravdu cítím, že by mě bavila.

Jak si představuješ, že budeš vyvažovat sportovní a profesní kariéru?

Škola má přednost. Samozřejmě bych se chtěl věnovat plavání, protože v něm už mám svou úroveň, ale kdyby se něco pokazilo, přišlo třeba zranění, tak mi něco do života zůstane.

Tvůj přístup k životu je opravdu obdivuhodný. Prozrad' nám ten recept?

Strašně mi pomáhá zbytečně se nestresovat, nestěžovat si. Víím, že mnoho lidí to má těžší než já. Je skvělé užívat si života a brát ho takový, jaký je. Jsem šťastný, jak ho můžu žít. Jsem vděčný za podporu, kterou mám. Protože když můžu dělat něco sám, je to fajn, dá se do toho dát hodně, ale když za sebou máte lidi, kteří vás podporují a fandí, tak to jde o sto procent líp.

<https://www.olympijskytym.cz/article/rozhodoval-jsem-se-mezi-farmacii-a-pravy-nakonec-ale-zvitezi-a-si-psychologie-mistr-sveta-kratochvil-mysli-na-budoucnost>